

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915, jfr. Lov Nr. 159 af 20. Marts 1918 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1195).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det Lovforslag, der her foreligger, er oversendt fra Folketinget og ændrer de gældende Bestemmelser for de to Kreditforeninger for Ejere af mindre Landejendomme paa Landet. Lovforslaget er blevet fremsat efter Andragende fra disse Kreditforeninger, idet det var nødvendigt, saaledes som Forholdene efterhaanden er kommet til at ligge, at forhøje Vurderingssummerne, og dette blev ogsaa erkendt fra alle Sider. Lovforslaget var ledsaget af en Række Erklæringer, som viser de modstridende Interesser hos Kreditforeningerne. Forslaget blev vedtaget i Folketinget, idet der var Enighed i Princippet, men derimod viste der sig Uenighed om, hvor højt man skulde gaa op med Summerne.

§ 1 i Lovforslaget forlænger Retten til at udstede 4½ pCt. Kasseobligationer med Statens Rentegaranti til 1925. Dette er blevet nødvendigt af Hensyn til hele Pengemarkedets Forhold. Andragendet gik oprindeligt ud paa, at man ikke skulde fastsætte nogen Tidsbegrænsning, men Finansministeriet insisterede paa, at det vilde være rigtigt at fastslaa Tidspunktet 1925, og dette blev da sat ind i Lovforslaget og fandt ogsaa Tilslutning fra alle Sider i Folketinget.

§ 2 i det her foreliggende Forslag forhøjer Summerne for Taksationsværdien i Overensstemmelse med det oprindelige i Folketinget fremsatte Forslag; dog har man ændret Bestemmelsen om Laan, der optages i samme en Gang pantsatte Ejendom; Grænsen derfor var oprindeligt sat til 10 000 Kr., men hele Folketingsudvalget var enig om at sætte den op til 12 000 Kr., idet man vilde fastholde den oprindeligt erhvervede Ret til at give Udlaan paa indtil 60 pCt. af Vurderingssummen. Uenigheden viste sig altsaa, som jeg har berørt, med Hensyn til Taksationssummernes Størrelse. Fra Venstres Side fandt man, at det var for højt at gaa op i al Almindelighed til 20 000 Kr. Man mente, at naar

man ikke skulde komme udenfor Rammerne for Foreningernes naturlige Virksomhed, vilde det være rigtigt at begrænse det noget, og det samme principielle Synspunkt indtoges fra konservativ Side. Derimod var der atter mellem dem, der delte denne Betragtning, Uenighed om, hvor højt man da burde sætte disse Summer. Venstre mente, det var rigtigt at gaa til 20 000 Kr. for de egentlige Husmandsbrug, medens man mente at maatte foreslaa 16 000 Kr. for jordløse Huse, herunder altsaa ogsaa Ejendomme med indtil 1 ha Jord. Fra konservativ Side foreslog man, at Summerne skulde være henholdsvis 16 000 Kr. og 12 000 Kr. Man foreslog fra begge Sider, at disse Bestemmelser skulde være midlertidige og gælde indtil Aaret 1925, da det var naturligt, at man fik Lejlighed til at se, hvorledes Ejendomspriserne senere hen vilde stille sig. Jeg maa sige, jeg finder det ogsaa rimeligt, at man gaar en Mellemvej her, og jeg kan derfor, hvis de høje Ting kunde blive enige derom, tiltræde et Forslag som det, Venstre har opstillet i det andet Ting.

Jeg vilde gerne tilføje, at efter Omstændighederne vilde det være særdeles heldigt, hvis denne Sag kunde blive fremmet ret hurtigt. Forholdet er det, som jeg antager, jeg i Dagens Løb vil faa nærmere Lejlighed til at omtale under en anden Sags Behandling, at det er ønskeligt, at disse Kreditforeninger ogsaa hurtigt kan komme til at arbejde i Sønderjylland, og man vilde da sætte særdeles Pris paa, at denne Sag var løst forinden. Selv om det høje Ting maatte beslutte sig til at underkaste Forslaget en Udvalgsbehandling, kan dette jo meget godt forenes med Hensyntagen til Sagens hurtige Fremme.

N. K. Kristensen: Det Medlem af mit Parti, som plejer at være Ordfører i denne Slags Sager, er ikke til Stede, og jeg skal da kun gøre nogle ganske korte Bemærkninger vedrørende det Forslag, som foreligger. Der er saa meget mindre Grund til at gaa dybt ind paa det, som den højtærede Indenrigsminister nu har omtalt Lovforslaget ret udførligt.

Grunden til Lovforslagets Fremkomst er jo den stadig stærke Konjunkturstigning, der har været under Krigen. Hvis man sammenligner Priserne paa Landet før Krigen og nu, viser det sig, at der er en ret stærk Stigning, selv om det ikke saa meget gælder den nøgne Jord som Bygningerne og Bygningsmaterialet; det er jo